

SOCIETAT

L'efecte de les retallades en els ciutadans vulnerables

El cop de destrució del Govern mutila la inserció laboral de discapacitats

Les entitats socials clamen contra la restricció pressupostària, que asfixia el Servei d'Ocupació

Xifren en 34.000 els catalans amb discapacitat o risc d'exclusió que quedaran desprotegits

TONI SUST
BARCELONA

Just ara, diuen, és quan s'haurien de gastar més diners públics per fomentar l'ocupació. Però l'austeritat pressupostària a ultrança té la seva pròpia lògica, i el que acaba passant és el contrari. Per exemple, a Catalunya i en relació amb el foment de la inserció laboral dels ciutadans més vulnerables, que amenaça ruïna com a conseqüència de la retallada dràstica del Govern central en polítiques d'ocupació.

És sabut que l'acció de les entitats socials sovint resulta invisible per a les persones que no la necessiten. Al carrer, tot aquell a qui es pregunta critica les retallades en sanitat i educació, però no sol reparar en el tercer sector, que no obstant fa molt temps que s'estreny el cinturó, gairebé sense queixar-se, i que aquests dies viu angoixat per una nova tisorada, i severa, la que patirà la inversió que fins ara es feia a Catalunya per fomentar la inserció laboral de persones amb discapacitat i en risc d'exclusió.

ACOMIADAMENTS // Com a resultat de la retallada de l'Executiu de Mariano Rajoy, Catalunya veurà reduït en un 56% el pressupost del Servei d'Ocupació de Catalunya, d'uns 400 milions d'euros el 2011, que es van dedicar a formar a persones en risc d'exclusió, tant per raons socioeconòmiques, com discapacitats intel·lectuals, físics i malalts mentals. Formar-los, posar-los en contacte amb empreses i aconseguir que aquestes els contractin. El pressupost del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) per a aquest any es queda en uns 180 milions. Aquesta dràstica retallada tindrà efectes clars i contundents. Segons Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) i la Taula del Tercer Sector, unes 34.000 persones quedaran desatenses per la retallada; gairebé mil formadors i orientadors socials perdran la feina, i uns 2.500 discapacitats que avui tenen una feina en un centre especial estan en risc de perdre-la.

La situació és realment inquietant, i obligarà a actuar amb imaginació per salvar algunes entitats: les de dimensions més reduïdes que han treballat en funció d'un pressupost que ara desapareix ho tindran molt cru per continuar soles. Xavier Villarejo, membre de la comissió

ÀLEX RECOLONS / ACN

MILERS DE PERSONES PROTESTEN A BARCELONA

Barcelona • L'acte de protesta celebrat ahir a Barcelona contra la retallada pressupostària de la integració laboral dels discapacitats va reunir ahir milers de persones a la zona de l'Arc

del Triomf. La convocatòria, feta per entitats del tercer sector, va ser recolzada per gairebé tots els partits catalans i els sindicats, així com pel conseller de Benestar Social, Josep Lluís Cleries. En un

manifest llegit per l'exdirectora de TV-3, Mònica Terribas, les entitats van advertir de les conseqüències de la «dràstica» reducció pressupostària per «als ciutadans més vulnerables».

les xifres

- 1 AUSTERITAT EN POLÍTIQUES D'OCUPACIÓ**
La decisió del Govern central de retallar polítiques d'ocupació deixa la Generalitat tremolant: el pressupost del Servei d'Ocupació cau aquest any de 400 a 180 milions d'euros.
- 2 PROP DE 34.000 USUARIS AFECTATS**
Segons el càlcul de les entitats socials catalanes, la retallada suposarà deixar desprotegits uns 34.000 usuaris que fins ara disfrutaven de les polítiques de formació i inserció laboral.
- 3 GAIREBÉ 1.000 COMIATS I ALTRES LLOCS EN PERILL**
Gairebé 1.000 treballadors, formadors i orientadors laborals, perdran la feina. La Taula del Tercer Sector calcula que 2.500 treballadors en centres especials poden perdre també la seva.
- 4 200 ENTITATS, 12.000 INSERCIONS**
En joc també hi ha el futur de 200 entitats que es dediquen a fomentar la inserció laboral d'aquest col·lectiu. Segons ECAS i la Taula, fins ara han aconseguit gairebé 12.000 insercions anuals.

d'inserció laboral d'ECAS, adverteix que aquesta reordenació del sector no és en absolut una quimera, i que ja existia amb anterioritat com a objectiu. El problema és que no s'esperava una urgència tan greu i urgent: «Anàvem fent-ho a poc a poc, però ara és difícil fer-ho tot d'una vegada», declara sobre la inevitable reconversió a què s'hauran de sotmetre algunes entitats, que, afirma, potser s'hauran d'agrupar per compartir projectes.

ESGLAONS QUE RELLIQUEN // Jordi Gusi, gerent d'ECAS, explica amb un exemple el que està passant a hores d'ara: «Aquesta gent està pujant una escala, i ara caurà 10 esglaons de cop. I els esglaons ara seran més alts, i relliscaran», assegura sobre les persones en risc d'exclusió. «Ara més que

mai hauríem d'invertir en ocupació. Correm el risc de deixar que es perdi una generació». Gusi es refereix entre altres a joves en risc d'exclusió als quals difícilment es podrà ara acompanyar perquè tinguin l'ESO: «I és gent que no té formació però sí que té competències». A més a més, adverteix que es multiplica el risc d'ampliar l'atur estructural en una societat en què ja hi ha una desocupació galopant.

Villarejo subratlla fins a quin punt han vist en pocs anys canviar la situació les entitats i persones que es dediquen a acompanyar persones en risc d'exclusió perquè aconseguixin inserir-se laboralment: «Fins no fa gaire, quan no hi havia tant atur, els recursos que ara es retallen es dedicaven en més mesura a aquest col·lectiu». Primer la reali-

crida

LA MESA VOL
SUPPORT POLÍTIC

COMUNICAT

La Mesa del Tercer Sector reclama en una nota el suport del Govern i del Parlament per fer «un front comú en defensa del model d'inserció laboral de Catalunya». Destaca els grans trets d'aquest model: «estreta cooperació entre les polítiques públiques i les entitats, articulació eficaç d'intervencions diferents, incentius fiscals».

ENTITATS I FEDERACIONS

Les entitats socials afectades per la brutal retallada del SOC formen part de les organitzacions següents: ACAPPS, Creu Roja, DINCAT, ECAS, ECOM, FECAFAMM, FESOCA, Fórum de Salut Mental, Fundació Catalana de l'Esplai i Fundació Pere Tarrés.

REUNIÓ AMB LA MINISTRA

La directora del SOC, Esther Sánchez, ha dit als representants del tercer sector que difícilment es podrà evitar la retallada. Sánchez es reunirà avui amb la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, Fátima Báñez.

tat va obligar a dedicar més recursos als desocupats «que van arribar de la construcció».

Fa mesos que les entitats clamen contra les retallades que afecten els més necessitats. La renda mínima d'inserció (RMI) va ser l'exemple que més va calar entre la població. La d'ara en polítiques d'ocupació suposa una tisorada molt més gran. Com en el cas de la RMI, en el de la inserció laboral s'afirma que el que es deixi de fer ara serà molt difícil de recuperar. És una cosa que denuncien tant Gusi com Villarejo. Aquest últim adverteix: «Si durant un any no es fa absolutament res, potser la tasca d'adopció d'hàbits no es perdrà del tot, però a poc a poc desapareixerà». ≡

Una ceba immensa

El Centre Aurora Garriga, que forma i insereix laboralmente discapacitats intel·lectuals, ha passat de set empleats a un ≡ 15 joves es quedaran sense el seguiment habitual

T. S.
BARCELONA

Són 15 i tots amb ganes, moltes, de treballar. No sempre ha estat així, alguns han necessitat una labor intensa per arribar a creure en si mateixos, explica Nati Gordo, responsable del Centre Aurora Garriga, dependent d'In Via i centrat en la formació i l'orientació laboral de discapacitats intel·lectuals. Gordo sap punxar els presents perquè parlin. El més jove té 19 anys; el més gran, 30. Set ja han treballat alguna vegada.

El centre tenia set treballadors per atendre els seus alumnes. Avui amb dedicació completa només hi segueix Gordo, recolzada per tres persones amb contracte de mitja jornada, comptant en Jordi, l'educador social que s'ocupa dels 15 alumnes. El centre va rebre l'any passat 95.824 euros per formar aturats i discapacitats. Va instruir un total de 210 alumnes. Aquest any per a aturats compta amb 30.000 euros encara pendents de la convocatòria pertinent. Per a discapacitats, res. Els 15 alumnes no tindran el seguiment que haurien de tenir.

«Quan hi vaig entrar estava baixa de moral. Els meus companys m'han fet pujar l'autoestima», diu l'Ana, que no solament es forma al centre, a les tardes fa voluntariat. Ella, com la resta, va participar fa poc en una prova habitual al centre: una gimcana per la ciutat. «Em vaig perdre, em vaig posar nerviosa i vaig agafar el metro per tornar». A la Martina, en canvi, li agrada més l'autobús. Va treballar un temps a l'escola de policia dels Mossos, a Mollet: «Repartia el correu intern, feia fotocòpies i credencials per als Mossos, rebia visites». A la tarda treballava al Departament de Cultura, a Barcelona.

A en Miguel li agradaria ser re-

▶▶ A l'aula ▶ Alumnes del Centre Aurora Garriga, al Poblenou de Barcelona, dimecres passat.

VOCACIÓ

Tots volen treballar. Les seves preferències: reposador, ajudant de cuina, mosso de magatzem, manipulador

posador. Va treballar fent aquesta feina 200 hores en un supermercat, ho explica amb orgull i se'l veu còmode al centre: «Em porto molt bé amb els companys. N'he après molt». Sobre la situació econòmica i l'atur desbocat, exclama: «Jo això ho veig fatal». També en Rafa diu que la cosa està complicada. I també vol ser reposador o treballar en tasques de manipulatge. Són algunes de les formacions que han rebut. Una altra és la d'ajudant de cuina. És la que va portar la Sara a una prova de feina.

La Sara, guineana, fa cinc anys que és aquí i diu que no parla català, encara que el parla. En realitat, no para d'intervenir. L'altre dia va arribar de la prova i no entenia res. Ella, de pell negra, es va quedar perplexa quan el senyor que li va demanar que pelés una ceba li va dir que no la podia agafar: «Estàs verda». La Sara no ho entenia. No es veia de color verd de cap manera. El que sí que sap és el que va passar a la prova: «Em van demanar que tallés una ceba, i jo sé tallar una ceba si és petita. Però era més gran que la meva mà». Les seves paraules fan riure els seus companys, entre ells en Jacob, potser el més tímid, potser el més bromista, potser les dues coses a la vegada.

La Marina aposta per la gestió administrativa. «A mi tant me fa, vull treballar», diu en Víctor, que també voldria ser reposador o mosso de magatzem.

Gordo xifra en 58.000 euros el

cost de formar aquestes 15 persones. El resultat d'aquests cursos era millor anys enrere, quan era molt més fàcil trobar feina. Explica que fins al 2006 la col·locació era del 100%. A partir d'aquell any, va baixar al 80% i ara mateix és millor no aturar-se en percentatges.

Els alumnes de Gordo semblen conscients de la dificultat actual. En Jacob fa el que pot per combatre un badall, però és descobert. Gordo l'insta a participar i llavors els seus companys es xiven i diuen que encara que sembli discret, quan van a un taller es deixa anar i treballa com un posseït. Fins i tot massa ràpid manipulant caixes, fins i tot li demanen que abaixi el ritme.

En Jacob escolta i somriu. Gordo l'obsequia amb un piropo: «És un home d'acció». I en Jacob no es talla gens i continua la frase: «Dels que n'hi ha pocs!». Riallada general. ≡

EN LA LOTERÍA NACIONAL.
LO RARO ES QUE NO TE TOQUE.

1 de cada 3
tiene premio.
Todas las semanas.

SI SUENAS... LOTERIAS
L O E
Loterías del Estado

Lotería Nacional

